

NU ER HER STEMNING OG FEST.....

Af Asger Aamund, 10. oktober 2014

I gamle dage, da der var seksdagesløb i Forum med folkeheltene Kay Werner og Evan Klamer som par nummer 7, blev løbet skudt i gang til de prægtige, hidsende toner fra seksdagesdagesvalsen : " Nu er her stemning og fest! Hvem tror du klarer sig bedst?" Og hele Forum eksploderede i begejstring, højt skum og herlige tobakståger. Nu er det politiske seksdagesløb også skudt i gang, sådan som det må være, når vi tager hul på et folketingsår, der også er valgår. I de politiske partier er landets ve og vel nu en by i Rusland. I stedet er alle kræfter sat ind på at komponere de forførende lokketoner, der skal besnære og kapre vælgermasserne: Har du 12 minutter?

I det kommende år vil vi derfor se en udvikling, hvor det fortsat går godt for erhvervslivet, men halvsiddt for det øvrige samfund. Virksomhederne kom godt ud af den internationale bankkrise, der jo oprindeligt var begrænset til finanssektoren. Det totale sammenbrud for det internationale lånesystem bankerne imellem, resulterede imidlertid i en nedsmeltning af disponibel likviditet og skabte dermed store vanskeligheder for erhvervslivet, der måtte se markeder, indtjening og værdier forsvinde som dug for solen. Alligevel er store dele af erhvervslivet kommet styrket ud af krisen. Virksomhederne har reduceret deres afhængighed af bankerne og er blevet mere likvide og solide. Man har slanket sig og har erkendt, at den hastigt voksende globale middelklasse vil efterspørge varer og services af kvalitet, som vi i stigende grad er klar til at levere. Gode afsætningsmuligheder er i vækst på grund af en øget international købekraft og teknologi i rivende udvikling. Danske virksomheder er på vej til at være internationalt konkurrencedygtige. Og hvad er det så, sådan helt konkret, at være konkurrencedygtig?

Det betyder, at en virksomhed, i kappestrid med andre virksomheder, kan levere en vare, der på pris, kvalitet, salgsindsats og service formår at tiltrække et planlagt antal kunder. Det er jo klart og enkelt og nemt at forstå. Men hvad med det danske samfunds konkurrenceevne? Vil det ikke være en fordel for os alle sammen, hvis også det danske samfund var konkurrencedygtigt sammenlignet med andre lande og regioner? Jo, naturligvis ville Danmark opnå stor vækst og folkelig velstandsfremgang, hvis erhvervsliv og stat arbejdede sammen om fælles mål for samfundets udvikling. Regeringen har ganske vist udråbt Danmark til konkurrencestat, men uden at forklare, hvad man som stat skal kunne for at konkurrere. Ministrene er angste for at støde SF, Enhedslisten og den røde fløj i Socialdemokratiet og mumler noget om, at en konkurrencestat er et samfund med en omsorgsbevidst og effektiv offentlig sektor.

Det er imidlertid en klar sag, hvad et konkurrencedygtigt Danmark skal præstere: Velstand er forudsætningen for den velfærd, som alle danske politikere sværger til, og som flertallet af vælgere forlanger at få i rigt mål. Et konkurrencedygtigt samfund er derfor i stand til skabe velstand bredt i samfundet i kappestrid med andre samfund, der stræber efter det samme. For at kunne præstere denne velstand må det danske samfund således kunne tiltrække og fastholde de komponenter, der skaber velstanden. Og det er som bekendt kapital, teknologi, kloge hoveder og skarpe virksomheder. Det kan Danmark ikke og har heller ikke kunnet i en del år. Vi har ikke kunnet tiltrække nye arbejdspladser til Danmark. Tværtimod er det lykkedes de blå og røde politikere ved forenede anstrengelser at fjerne 200 000 jobs i den private sektor gennem de sidste 5 år. Teknologi og investeringskapital strømmer uden om det hårdt beskattede danske lavvækstsamfund. De skarpe virksomheder slår sig ned andre steder, hvor driftsbetingelserne er gunstigere, og Danmarks kloge hoveder nægter at dø i deres rede, men er på træk mod bedre foderpladser. Til gengæld har vi med ufattelig uansvarlighed tilladt en massiv indvandring af inkompetente personer fra primitive samfund, hvad der nu koster staten en årlig nettoudgift på 16

milliarder kroner om året ifølge beregninger fra DREAM og CEPOS. I modsætning til virksomhederne har staten ikke slanket sig, men er nu ramt af obesitas, en svær lidelse, der defineres som 'livstruende fedme'.

I perioden 2001 til 2010 voksede det offentlige forbrug med hele 67 milliarder kroner ifølge en analyse fra Interresearch og CEPOS.

I 2010 udgjorde det offentlige forbrugs andel af BNP næste 30 procent. Det er det højeste niveau i danmarkshistorien og er en offentlig udgiftspolitik, som den nuværende regering har fortsat med stor begejstring. Som konkurrencesamfund er Danmark således håbløst hægtet af udviklingen. Vi er mange, der gennem de senere år har opfordret Christiansborg til at iværksætte et reformprogram, der atter kunne gøre det danske samfund internationalt konkurrencedygtigt. Det gælder blandt andre World Economic Forum, der i en rapport om den hensygnende danske konkurrenceevne konkluderer, at skattetrykket i Danmark er alt for højt, at skattelovgivning i stedet for at være en straffeekspedition mod borgerne burde være stimulerende for vækst og udvikling, at finansieringsmulighederne for iværksætterne er for ringe og, at undervisningen trænger til et kvalitetsløft.

Ingen af disse reformkrav vil imidlertid blive gennemført i vor tid. Det danske folkestyre har passeret en dødsensfarlig tærskel, idet flertallet af vælgerkorpset nu står uden for arbejdsmarkedet. Dette flertal vil ikke have reformer, der skaber velstand i morgen, men vil have brød i skabet i dag. Det drejer sig om de 2,2 million vælgere, der bestemmer, hvem der skal være den næste statsminister i Danmark. I det kommende valgår vil alle politiske bedetæpper og forførelseskunster være rettet mod dette vælgersegment. Valgets sejrherre vil være det parti, der udnævner flest mulige danskere som tilhørende 'svage grupper', der har krav på offentlig hjælp og støttekroner. Her ligger den nye midte i dansk politik; her ligger de afgørende stemmer. Og her ligger landets ruin på længere sigt. Lad os glæde os over, at vores konkurrencedygtige erhvervsliv er ved at distancere sig fra den nødlidende danske stat og derfor kan udgøre den pumpe, der holder den synkende skude oven vande en liden stund endnu.